

Des del forat del pany

Un relat de: [rautortor](#)

La noia és a la cuina,
vetlla de San Joan,
és l'hora de banyar-se,
el cossi ja és a punt.
La clau no està posada,
la porta a mig tancar,
uns ulls la despullaven
des del forat del pany.

La mata de cabell
li queia esquena avall,
serrell que li pentina
son rostre negligent.
Somriu sense somriure,
pensant en no sé qui,
no sap que la remiren
des del desig silent.
Els braços li bressolen
la sina juvenil.
Cintura coll de dama,
ventre de blanc setí,
malucs de porcellana
que el sol mai no ha tintat,
natges de pell de pruna,
cuixes...
per què continuar?

Al pany d'aquella porta
un nen hi va acudir,
just abans del prodigi
que obliga a fer-se gran.

[Del poemari "Pessigolles d'enyor"]